

VĀ•NOĀCENĀ• DĀ•REK PRO MALĀ%o ĀCETENĀ•Ā~KY

ĀCetrtek, 03 prosinec 2020

Asi vĀ-te, Ā^{3/4}e jĀ; knĀ-Ā^{3/4}ky mĀ;im
nesmĀ-rnĀ> rĀ;da, a kupuju si je, i kdyĀ^{3/4} ve Ā•teĀ•ce jich mohu mĀ-t vĀ-c, neĀ^{3/4} v mĀ©
obsĀ;hlĀ© skuteĀ•nĀ© â€žpapĀ-rovĀ©â€œ knihovnĀ> doma. TeĀ• se mi dostala do rukou jedna
pĀ™ekrĀ;snĀ;ji, kterou si schovĀ;im, aĀ^{3/4} budu mĀ-t vĀ>kem jĀ- odpovĀ-dajĀ-cĀ- vnuĀ•ku. Ta mĀ; souĀ•asnĀ;ji
uĀ^{3/4} knĀ-Ā^{3/4}ku pĀ™erostlaâ€! Kupodivu je o spisovateli, kterĀ©ho bych na kamarĀ;dstvĀ- s dĀ>tmi
absolutnĀ> netipovala â€“ o Franzi Kafkovi. Jmenuje se Franz Kafka a panenka cestovatelka.

VĀ;jak on takĀ© - jako vĀ>tĀ;ina
svobodnĀ^{1/2}ch mlĀ;dencĀ- nĀ>jakĀ^{1/2}m oblibovatelem malĀ^{1/2}ch Ā•lovĀ-Ā•kĀ- rozhodnĀ> nebyl. DĀ>ti
pro nĀ>j znamenaly pĀ™edevĀ;Ā-m vysoce nebezpeĀ•nĀ© tvory, uzlĀ-Ā•ky neustĀ;Ā©ho
stĀ™Ā-dĀ;nĀ- smĀ-chu a slz, odhalenĀ^{1/2}ch nervĀ- a neutuchajĀ-cĀ- energie, nekoneĀ•nĀ^{1/2}ch
otĀ;izek, kterĀ© Ā•lovĀ>ka pĀ™ivĀ;Ā>jĀ- k naprostĀ©mu vyĀ•erpĀ;nĀ-.

Ale â€“ obĀ•as se neĀ•ekanĀ© stane.

Psal se rok 1923, kdyĀ^{3/4} Kafka, Ā^{3/4}ijĀ-cĀ- v BerlĀ-nĀ>, chodil na prochĀ;zky do parku
Steglitz. Jednoho dne tam naĀ;jel malou holĀ•iĀ•ku usedavĀ> plakat, protoĀ^{3/4}e ztratila
panenku. Kafka pro ni okamĀ;itĀ> vymyslel pĀ™Ā-bĀ>h: panenka se neztratila, odeĀ;ĵla
pouze na vĀ^{1/2}let, aby vidĀ;la svĀ>t... A Ā™ekl jĀ-, Ā^{3/4}e on mĀ;ĵi doma dopis, kterĀ^{1/2} ta
panenka holĀ•iĀ•ce prĀ;ĵvĀ> napsala, a Ā^{3/4}e kdyĀ^{3/4} se druhĀ^{1/2} den zase setkajĀ-, tak jĀ-
dopis pĀ™inese a takĀ© jĀ- ho pĀ™eĀ•te â€“ protoĀ^{3/4}e ona jeĀ;ĵĀ> Ā•Ā-st neumĀ;ĵla.

Vzal to vĀ;Ā^{3/4}nĀ> jako velkĀ©
zadĀ;nĀ- â€“ a opravdu, kdyĀ^{3/4} nĀ;sledujĀ-cĀ-ho dne na nĀ>j dĀ-venka v parku Ā•ekala,
tak jĀ- dopis od panenky pĀ™eĀ•etl. Tahle â€žkorespondenceâ€œ pokraĀ•ovala po dobu tĀ™Ā-
tĀ^{1/2}dnĀ- rychlostĀ- jednoho dopisu dennĀ>. Panenka nikdy nezapomnĀ>ĵla na svou
holĀ•iĀ•ku, kterĀ;ĵi postrĀ;ĵdala, ale jejĀ-Ā^{3/4} dobrodruĀ^{3/4}stvĀ- v zahraniĀ•Ā- bylo tak
napĀ-navĀ©â€! takĀ^{3/4}e nĀ;ĵrat byl odloĀ^{3/4}en na neurĀ•ito. BĀ>hem tĀ© doby se malĀ;ĵi holĀ•iĀ•ka,
tak blaĀ^{3/4}enĀ;ĵi onĀ>mi dopisy, smĀ-Ā™ĵila se ztrĀ;ĵtou, a pĀ™Ā;ĵla svĀ© panence Ā;Ā>astnĀ^{1/2} dalĀ;Ā-
Ā^{3/4}ĵivot.

ZajĀ-mavĀ© takĀ© je, Ā^{3/4}e znĀ;ĵmĀ^{1/2} vydavatel

Klaus Wagenbach, velkĀ^{1/2} obdivovatel Franze Kafky a znalec jeho dĀ-la, po onĀ©
dĀ-vence dlouhĀ© roky pĀ;ĵtral. VypĀ;ĵval se vĀ;ĵech nĀ;ĵĵĀ>vnĀ-kĀ- parku, dĀ;ĵval oznĀ;ĵmenĀ-
do novin, vĀ;ĵe bez Ā°spĀ>chu. A dodnes prĀ^{1/2} navĀ;ĵĀ>ĵje SteglitzĀ- v park, vyzvĀ-dĀ;ĵi a zpovĀ-dĀ;ĵi
tamĀ;ĵĀ- starĀ© dĀ;ĵmy, kterĀ© doprovĀ;ĵejĀ- svĀ;ĵi vnuĀ•ata. VĀ^{3/4}dyĀ> onĀ© dĀ-vence by uĀ^{3/4}
muselo bĀ^{1/2}t kolem devadesĀ;ĵtiâ€!

Ā^{3/4} potud Ā•istoĀ•istĀ;ĵi pravda ... Ale

pĀ™Ā-bĀ>h o knĀ-Ā^{3/4}ce jeĀ;ĵĀ> nekonĀ•Ā- â€“ protoĀ^{3/4}e o tĀ©to zajĀ-mavĀ© pĀ™Ā-hodĀ> se doĀ•etl
Ā;ĵpanĀ>ĵskĀ^{1/2} spisovatel Jordi
Sierra i Fabra, mĵ. autor vĀ-ce neĀ^{3/4} Ā•tyĀ™ set knih, a
opravdu ho chytĵla za srdce. Domyslel, jak by ztracenĀ© dopisy mohly vypadat a
dovedl jejich pĀ™Ā-bĀ>h do smĵ;ĵlenĀ©ho konce, do knĀ-Ā^{3/4}ky o onĀ© dĀ-vence i jejĀ- panence - cestovatelce. TĀ©to knihy
prodalo pĀ™es devĀ>t
miliĀ³nĀ- vĀ^{1/2}tiskĀ-.

Na

obou bÅ™ezÅ-ch Atlantiku zÅ-skal za ni autor Å•etnÅ; literÅ;rnÅ- ocenÅ'nÅ-, mimo jinÅ© i NÅ;rodnÅ- cenu za literaturu pro dÅ›ti a mlÅ;deÅ¾, dvakrÅ;t byl nominovÅ;n na Cenu Hanse Christiana Andersena. ZaloÅ¾il takÅ© nadaci, kterÅ; mÅ; za cÅ-l pomÅ;hat mladÅ½m spisovatelÅm a podporovat Å•etbu.

TakÅ¾e,
opravdu vÅ™ele ji doporuÅ•uji jako vÅ;noÅnÅ- dÅ;rek pro vaÅ;je holÅ•iÅ•kyâ€! d@niela (snad ji seÅ¾enete...)